

Aktivistická příručka

Araling Aktibista (ARAK)

Lekce 2

Lekce II

Revoluční studium a řádná analýza

Revoluční studium je důležitou a nedílnou součástí revoluce. Spoluzemělec Mao Ce-tung řekl, že „chovat se jako ‚člověk chytající vrabce s šátkem přes oči‘ nebo ‚jako slepec tápající po rybě‘, být hrubý a nedbalý, vyžívat se v prázdných řečech, smířit se s povrchní znalostí – to vše je extrémně špatný styl práce, který se v naší straně mezi spoluzemělstvím stále vyskytuje.“

Abychom mohli své revoluční hnutí zlepšit, musíme prudce zintenzivnit své revoluční studium. Pojďme si ukázat, co je to revoluční studium a řádný způsob analýzy.

A. Co je to revoluční studium?

1. Proč je důležité studovat?

Studium je důležitá úloha, a zodpovědností každé revolucionářky nebo revolucionáře je neustále zvyšovat své uvědomění. Pro masu i revoluci je velice nebezpečné ponechat vše náhodě. Revoluční zápas není zápas bezcílný, vedený emocemi. Každý krok závisí na konkrétním studiu situací a potřeb revoluce. Když situace studujeme důkladně, můžeme přesně určit, co je třeba udělat, můžeme stanovit plány a rozhodnout, jakými způsoby je správně splnit.

Studium nám v zápase poskytuje vedení. Nejen že nás učí a ukazuje nám správnou cestu v revolučním boji. Ukazuje nám také, jak žít naše každodenní životy. Revoluční studium nás také zbystřuje proti myšlenkám šířeným vládnoucí třídou a dalšími živly, které jsou odhodlané chopit se revolučního hnutí a svést ho na scesti.

Revoluční studium lze provozovat účastí v kolektivních diskuzích, čtením revolučních materiálů, horlivým bádáním nebo analýzou všech úhlů pohledu při plánování a práci.

Revoluční studium je proces poznávání a chápání věcí. Není to jen čtení teorie z materiálů, jako jsou kurzy a teoretické práce Marxe, Lenina, Maa a dalších. Mezi významné součásti revolučního studia patří i řádná analýza současných podmínek a zkušeností.

Hlavním rámcem revolučního studia je společnost a revoluce. Zahrnjuje myšlenky a teorie, které nám pomáhají objasnit stav tříd a třídního boje.

Studujeme proto, abychom vyplnili mezery v našem boji, a co je potřeba, to abychom změnili. Jelikož zápasíme za svobodnou a demokratickou společnost, staráme se v první řadě o to, abychom kladli důraz na společnost a revoluci. Proto například studujeme teorie o společenských třídách a třídním boji, jelikož středobodem nebo ohniskem našeho zápasu je pochopit, jak přetvořit společnost. Toto je návod, jak chápeme podmínky celé filipínské společnosti a probíhající linii našeho revolučního zápasu.

2. Proč je důležité studovat Lidově demokratickou revoluci?

Lidově demokratickou revoluci (LDR) studujeme, jelikož nám ukazuje jak správně zhodnotit podmínky filipínské společnosti, kořeny problémů filipínského lidu a cestu k řešení těchto národních problémů. Revoluce je věda. V boji proti reakcionářskému nepříteli musíme bystře studovat pravidla střetu při naší revoluci a toho, jak mohou masy proti nepříteli bojovat. Díky studiu LDR si můžeme udržet jasný a plamenný bojový zápal. Taktéž můžeme upevnit naši jednotu s utlačovanými masami.

Základní systematické rozčlenění LDR se nachází v našich kurzech pro masy. Tyto masové kurzy nám objasňují, proč je potřeba vést zápas. Vedle toho ve speciálních kurzech studujeme prosazování našeho masové hnutí, konkrétně otázku dělnictva, rolnictva, žen a mládeže, jakožto nedílnou součást Lidově demokratické revoluce.

Revolucionářstvo musí LDR studovat nepřetržitě. Když se náš boj dále zostřuje, naše chápání LDR se musí také zostřít. Masové kurzy musí sloužit také jako vstupní brána, jež nás pobízí k četbě a studiu dokumentů, periodik a knih, které nám pomůžou udržet si bojovnost v srdci.

Při studiu LDR nám jako primární nástroje slouží knihy *Filipínská společnost a revoluce* (FSR), *Zápas za národní demokracii* (ZND) a *Filipínská krize a revoluce*. Z nich získáváme povědomí k našim otázkám o LDR a urovnáváme si principy našeho zápasu. Vedou nás také v pochopení a řešení problémů našeho politického boje.

Když čteme FSR, učíme se o filipínské historii. Díky poučení o filipínské historii též porozumíme pokrokům filipínské společnosti,

kořenům národních problémů a revolučnímu zápasu za svobodu a demokracii. Musíme studovat i historii, problémy a současné podmínky lidí, na jejichž území se právě nacházíme.

Abychom udrželi krok se současnou ekonomickou a politickou situací a podmínkami naší společnosti, její rolí v revoluci, a abychom věděli o zápasech v jiných sekcích a oblastech, je velice důležité číst *Ang Bayan* a další revoluční časopisy.

3. Co je to průzkum?

Průzkum je nástroj jak získat řádné a správné informace vzhledem k daným podmínkám. Existuje Společenský průzkum a průzkum ohledně práce, plánů a programů.

Národní společenský průzkum je studování tříd ve skutečném životě. Toto je nesmírně důležitá součást prosazování naší politické práce. Když zkoumáme, jaké jsou v lidských životech vztahy mezi třídami v oborech ekonomie, politiky a kultury, spatříme konkrétní obraz společnosti, nebo její části jako například komunity. Společenský průzkum je pro nás důležitý, jelikož nám objasňuje cíl a způsoby i pokyny, jak podněcovat, organizovat a mobilizovat masy.

Průzkum o tom, jak provádíme práci, jak plánujeme a jak děláme pokroky, se uskutečňuje sbíráním dat souvisejících s tím, jak v práci postupujeme, kupříkladu s problémy, jimž čelíme, s tím, jak naše soudružstvo a masové členstvo pracuje, a s výsledky práce. Průzkum je klíčovou součástí revolučního studia. Správné a řádné informace, jež získáváme díky důkladnému průzkumu, jsou důležité a potřebné k tomu, abychom vyjádřili správná rozhodnutí, plány a programy. Mao Ce-tung řekl: „Kdo věc neprozkoumal, nemá právo o ní mluvit.“

Pokud nezkoumáme, nemůžeme mít správné a dostatečné informace. Tím pádem jakékoliv naše riskantní rozhodnutí dopadne nezdařenem.

Průzkum práce, která nikdy nekončí. Musíme si jej vnitřně osvojit. Studium musíme začínat pochopením toho, že potřebujeme dostatek správných informací a dat. Naše znalosti pak vždy vyrazí vpřed a obohatí naše chápání objektivních skutečností.

4. Co je to analýza a proč na ní záleží?

Analýza představuje důležitou a nezbytnou součást našeho studia. Díky analýze jsme schopni zjistit a postihnout povahu a podstatu věcí a událostí, jež studujeme. Jsme schopni vylíčit, jaké mají kořeny, a tudíž vymyslet, jak je zlepšit.

Jsme schopni odpovědět na otázky „proč?“, „jak?“ a „jaké má vlastnosti a vztahy?“ Když se budeme řídit důslednou analýzou, jsme schopni hlouběji pochopit fakta a zkušenosti.

Analýza je v revolučním hnutí velice důležitá. Plány a pokrok našeho hnutí jsou založeny na analýze toho, jak uskutečnit změny daných podmínek a jak přispět k našemu cíli. Díky řádné analýze můžeme objasnit, jak důkladně a účinně čelit těžkostem, jež vystávají, a řešit je. Řádnou analýzou jsme schopni rozhodnout, jak pracovat efektivněji a plnit své úkoly až k vítězství.

Musíme být všímaví. Ať už čelíme jakékoliv situaci, musíme umět odpovědět na otázky „co?“ a především „proč?“ a „jak?“ To nám pomůže odhalit jádro problémů. Nesmíme být subjektivní, nevyvážení nebo jednostranní. Při analýze se nesmíme nechat zmást obalem

knihy. Budeme zařazeni do aktivní role, abychom mohli pracovat efektivně a pokročit v úkolech.

Analýza a průzkum fungují nepřetržitě a pospolu. Ačkoliv jsou to dvě oddělené činnosti, spojují se v jeden proces. Po průzkumu analyzujeme nasbíraná data. Vyjadřujeme závěry a rozhodnutí, které uvádíme v praxi. Pak opět zkoumáme, jak je uskutečnit, a analyzujeme, co jsme vykonali. Na základě toho jsme schopni vyvodit další závěry a rozhodnutí, abychom mohli v revolučních úkolech pokročit o to dále.

5. Co je to zhodnocení?

Zhodnocení je druh analýzy. Je nedílnou součástí revolučního studia. Věnujeme se dvěma typům zhodnocení: Zhodnocení práce a Zhodnocení podmínek. Zhodnocení práce je analýza, jež měří, jak si stojíme nebo jakých úspěchů jsme v plánech a programech dosáhli. Vedle toho Zhodnocení situace analyzuje povahu podmínek a úroveň třídního boje ve společnosti.

Příkladem Zhodnocení práce je pravidelné měsíční hodnocení, které slouží jako podklad podávaných hlášení. Uvádíme věci, které jsme už uskutečnili a které teprve musíme vykonat, úspěchy i zbývající úkoly atd. Hodnotíme také po každé práci mezi masami. Poukazujeme na to, co jsme učinili a co teprve učinit musíme; které věci potřebujeme dokončit; slabosti, které potřebujeme překonat, chyby, které potřebujeme napravit; a práci, kterou je stále třeba vykonat.

Příkladem Zhodnocení podmínek je analýza rovnováhy sil – úspěchy našich revolučních sil oproti síle reakčních složek. Jsme schopni objasnit úspěchy revolučního organizování a to, co ještě

musíme učinit, aby se revoluční složka opevnila a prosazovala v dalších bojích. Poukazujeme na sílu, odhodlanost a pohyb nepřítele a na to, jak jej můžeme oslabit. Tímto budeme moci změřit svou vlastní sílu k pokroku boje i změřit sílu nepřítele, když vzdoruje.

Další příklad spočívá v tom, jak provádíme zhodnocení ekonomických podmínek farmářů a farmářských dělníků v situacích jako například po záplavách, abychom mohli vhodně naplánovat, jak jim pomoci s jejich potřebami.

Zhodnocení je třeba konat včas. Vystavuje nás podmínkám a potřebám hnutí, abychom byli schopni pohotově rozdělit úkoly. Zhodnocení nám dává přímé, výstižné a konkrétní nástroje, jak správně plánovat a jak vykonávat úkoly. Pokud naše neustálé zhodnocování ukáže, že se podmínky změnilly, musíme plány činností pozměnit v souladu se změněnými konkrétními podmínkami.

Na druhou stranu se hodnotící plánování zakládá na tom, jaké úrovně práce jsme dosáhli. Za takových okolností plán a aktivity pozměníme podle toho, na jaké změny a pokroky jsme poukázali během Zhodnocení práce.

6. Co je to shrnutí?

Shrnutí je analýza jak našich pozitivních, tak i negativních zkušeností, abychom se z nich poučili. Závěry, které ze shrnutí vyvojujeme, nás jako lekce mohou vést v našem hnutím a zápase.

Učíme se z pozitivních i negativních zkušeností. Dodržujeme poučení z pozitivních zkušeností a vědomě je podporujeme. Mezitím

se učíme také z negativních zkušeností, snažíme se je ale znovu neopakovat.

Na základě našich potřeb a v souladu se současnou situací rozlišujeme mnoho druhů shrnutí. Shrnujeme především zkušenosti, jež jsme se naučili při mobilizování mas a při vedení organizace. Příkladem je to, jak zahajujeme masové kampaně. Zde si bereme ponaučení, jak správně připravit a vykonat práci mezi masami a jak provádět spolehlivou práci v barrios. Po shromáždění dat a výsledků aktivit z daného období bereme v potaz:

- a) Pokrok, zpomalení nebo zvrát hnutí, následně přehodnocené stávající podmínky a poučení, jež si z tohoto odnášíme.
- b) Síly, slabosti a chyby hnutí, okolnosti a světonázor, který je přináší, a poučení, jež z tohoto vyvozujeme.

Tímto se můžeme dozvědět, jaké jsou požadavky pro optimální plnění našich úkolů, aby naše aktivity uspěly. Celkové ponaučení z tohoto shrnutí poslouží jako vodítko k novému plánování a konání. Obnovuje nám sebedůvěru, abychom mohli vykonávat práci a pokročit v našem boji.

Shrnutí je důležitou součástí našeho studia. Skrze něj se můžeme efektivně učit ze svých vlastních zkušeností. Můžeme tyto pozitivní i negativní zkušenosti aktivně použít k rozvinutí našeho poznání a pochopení naší práce a povinností. Shrnutím si můžeme na základě zkušeností posílit porozumění revolučním principům.

7. Jaký je kompletní proces analýzy a revolučního studia?

Zjišťujeme pravdu z vlastních zkušeností. Mao řekl: „Zkušenosti‘ jsou všechny věci, které se dějí objektivně (konkrétně); ‚pravá podstata‘ je vnitřní spojitost objektivně existujících věcí, tj. jejich zákonitost; ‚odkrývat‘ – to znamená studovat.“

Analyzování podmínek a boj za jejich změnu je trvalý proces. Neustále kupříkladu zkoumáme podmínky jednoho konkrétního barria nebo vesnice – podněcujeme, organizujeme a mobilizujeme masy, aby si vyřešily své problémy. Podmínky a problémy musíme pečlivě studovat na každém kroku a při každém pohybu.

Když teprve začínáme pronikat do určité vesnice, je potřeba nastudovat a analyzovat historii místa, povahu krajiny, jakou hlavní plodinou se tam živí, jaké problémy mají rolníci, kdo jsou zdejší majitelé půdy a kteří nepřátelé je zastupují, atd. Na základě počátečního průzkumu a analýzy můžeme vytvořit plány, jak krok za krokem podněcovat, organizovat a mobilizovat masy. Vedou nás přitom teorie Lidově demokratické revoluce, jako například Třídní analýza.

Když plány uskutečňujeme, pokračujeme v průzkumu a analýze podmínek. Přidáváme další informace. Můžeme potvrdit hlavní podmínky, přičemž je oddělujeme od chybných. V souladu s praxí jsme schopni analyzovat, zdali jsou naše činnosti podle výsledků správné či nesprávné. Pochopení celkové situace neustále zdokonalujeme, abychom mohli ovlivnit její změny a reagovat na ně. Na základě nových, bohatších a přesnějších myšlenek a závěrů přehodnocujeme plány a upravujeme aktivity tak, abychom urychlili změnu, o kterou v současné situaci usilujeme. Napravujeme své minulé chyby, uvádí-

me na pravou míru nesprávné myšlenky a kritizujeme chybné činy. Myšlenky a činy, o kterých jsme usoudili, že jsou pravdivé a správné, můžeme také posílit a upevnit.

Budeme-li schopni nasbírat dostatek zkušeností, můžeme posoudit svou celkovou zkušenost a vyvodit z ní hlubší ponaučení. Tato ponaučení nám poslouží jako vodítka v nových a vyšších stádiích boje.

Důležitou součástí celého tohoto procesu je analýza naší vlastní síly: jak analýza celé jednotky v jejím zápasu a podmínkách, tak i analýza zápasu a práce každého jednotlivce. Zde přichází na řadu kritika a sebekritika.

B. Jak analyzovat věci a události?

Skrze analýzu jsme schopni do hloubky pochopit, jak věci a události fungují. Závěry, které správná analýza vytváří, jsou pro nás vodítkem v nejdůležitějším kroku studia – v aplikaci do praxe. Prostudujme tedy, jak analyzovat věci a události.

1. Na čem se zakládá správná analýza?

Správný způsob analýzy se zakládá na konkrétních, aktivních, pravdivých nebo objektivních podmínkách a událostech. Tudíž se nezakládá na fantaziích, snech, zvěstech, pověrách a dalších eventualitách bez konkrétního podkladu. Jediná platná metoda analýzy je konkrétní analýza konkrétní situace.

Často je obtížné dojít ke správnému závěru. Například může být obtížné stanovit pravou podstatu nebo příčinu problému, pokud nám schází konkrétní fakta. Můžeme mít kupříkladu nesprávná nebo

subjektivní data. Potom je v této oblasti nutné průzkum rozšířit a prohloubit.

Ještě častěji se stává, že je obtížné dojít ke správným závěrům, i když se dat nasbíralo dost nebo i více než dost. Může tomu tak být proto, že nesoudržná data nedovedeme propojit, jelikož neaplikujeme nastudované zásady.

Může se také stát, že vlivem nesprávné analýzy vytvoříme nesprávné závěry, a to i navzdory dostatečným datům. Z toho vyplývá, že nesprávná analýza je běžně výsledkem nesprávného zpracování dat.

Musíme začít s pravdivými, aktuálními a konkrétními daty o událostech. Studujte vztahy dat, událostí atd. Který je důležitější? Který není? Který je pravdivý a který nepravdivý? Jaký je řetězec událostí?

Toto je základ správné analýzy.

2. Proč tvrdíme, že se všechny věci mění?

Všechny věci se mění. V žádném případě nemůžeme říkat, že je nějaká věc hotová nebo kompletní, a tudíž ji nejde změnit. Když si prohlédneme své okolí, přírodu a společnost, vidíme, že věci se mění, a dokonce i lidé. Vše má svůj čas zrodu, života a zániku. Některé změny jsou pomalé a některé jsou rychlé. Změna probíhá jako celistvý, nepřetržitý proces od zrodu až k zániku.

Mnoho lidí se domnívá, že existuje spousta věcí, které se nemění nebo je změnit nejde. Jeden z důvodů je, že ne všechnu změnu snadno pozorujeme; předpokládaný výsledek uvidíme teprve po dlouhém procesu. Tuto myšlenku obvykle šíří vládnoucí třída. Říkají například, že je nemožné změnit vztah mezi bohatými a chudými.

My víme, že tomu tak není a že vládnoucí a utlačovatelské třídy tuto myšlenku šíří, aby zabránily masám ve vedení revoluce.

Mnozí se také domnívají, že když se věci změní, dojde pouze k výměně pozic, ke zvýšení počtů nebo k zopakování. Takto se historie nebo vývoj společnosti vnímá pouze jako migrace lidí, navýšení populace, nástup nové generace nebo činy „velkých vůdců“. Takový pohled popírá, že by ve společnosti probíhaly hlubší nebo revoluční změny, jako jsou změny v ekonomickém, politickém a kulturním systému.

Vědění člověka je vedlejší produkt toho, jak nepřetržitě studuje změnu a pohyb. Pokrok člověka je jeho vědění úměrné pokroku společnosti. K rozvoji vědění dochází člověk analýzou a zároveň svým chápáním, proč se změna děje. A pouze skrz svůj pokrok ve vědění může člověk podniknout aktivní a efektivní kroky k rozvoji své revoluční práce.

Díky tomu může člověk i překonat náročné situace a s železnou vůlí čelit problémům. Učí nás to, že pokud správně zhodnotíme své podmínky, pochopíme jak vyřešit každý problém a potíže, které nás potkají.

3. Z jakých důvodů se věci mění?

Vše má dvě protichůdné síly, které spolu neustále zápasí. Tomu se říká rozpor. Povahu věcí určují rozpory; vývoj a změnu ve věcech taktéž určuje neustálý zápas o moc uvnitř daného rozporu. Změna věcí je tudíž vnitřní a nikoliv vnější.

Proč se například filipínská společnost rozvíjí a mění? Předurčuje to osud? Klimatické podmínky země? Může za to pomoc z jiných

území? Nikoliv. Změna ve společnosti vyplývá z jejích vnitřních rozporů: z boje mezi třídami v ní. Na jedné straně je vládnoucí a utlačovatelská třída, která zabraňuje pokroku společnosti, a na straně druhé je třída utlačovaná, která požaduje pokrok, svobodu a demokracii.

Vnější podmínky změnu ovlivňují. Žádná věc neexistuje odděleně od svého okolí. Každá se pohybuje ve vztahu k ostatním existujícím věcem, které mohou její vývoj buď zrychlit nebo zpomalit.

Pokrok naší soudružky nebo soudruha je například výsledkem nepřetržitého vnitřního zápasu mezi správnými a nesprávnými myšlenkami. V boji za národní a demokratické naděje lidu proti všemu, co by mu chtělo stát v cestě, je na každé soudružce či soudruhovi, jestli vytrvá v revolučním boji, anebo bude zahálet a nedělat nic. Existují však i další důležité vnější vlivy, které mohou soudružstvo ovlivnit: jejich kolektiv, rodina a blízcí, masy, které potkává ve své oblasti, a další.

V prvním příkladě závisí pokrok filipínské společnosti primárně na zápasu lidu proti americkému imperialismu, feudalismu a byrokratickému kapitalismu. Tento boj se ostře zrcadlí v revoluci. Pokrok a vítězství revoluce se nemohou zakládat na vnějších silách jako vítězství zápasů v jiných zemích nebo pomoci jiného soudružstva. Příhodné vnější podmínky a příspěvky jiného soudružstva k filipínské revoluci jsou však důležité a mohou nám v dosažení našich cílů revolučního vítězství pomoci.

Toto povědomí nás učí být na pozoru a nezůstávat v analýze povrchní. Abychom porozuměli jedné věci, musíme umět studovat její vnitřní povahu a vztahy, jaké má k ostatním věcem. Musíme umět

studovat nasbíraná data a odlišit správné od nesprávného. Musíme umět studovat vnitřní rozpory i to, jak je ovlivňují rozpory vnější.

4. Proč tvrdíme, že správná metoda analýzy je „rozdělit jedno na dvě“?

Správná metoda analýzy? „Rozdělit jedno na dvě“ prostě znamená studovat rozpory ve věcech. Tato analýza směřuje k jádru věcí, kde studuje jejich povahu a protiklad mezi stránkami rozporu. Studujeme pohyb a vývoj věci, její formy a to, jak spolu rozpory zápasí, jak části povstávají a zase klesají, akci a reakci atd. Takto se správně studuje.

To nám připomíná, že nemáme být v analýze jednostranní. Jednostrannost znamená vnímat jen jednu stránku věci nebo rozporu. Znamená také dávat přednost jedné stránce rozporu. Může to naznačovat i lenost ve studiu obou stránek rozporu a jejich protikladu.

Například když kritizujeme soudružku nebo soudruha, sledujeme jejich kladné a záporné rysy. Když zkoumáme jedno barrio, studujeme jak na jedné straně rolnictvo a farmářské dělnictvo, tak na straně druhé i majitele půdy. Při analýze společnosti sledujeme zároveň vykořisťované a utlačované třídy i třídy vykořisťující a utlačující.

Abychom poznali podstatu nebo jádro věci, musíme zjistit, která z jejích dvou stránek vystupuje jako ta hlavní. To je důležité, jelikož právě hlavní stránka určuje povahu věci.

Ať studujeme jakoukoliv věc, musíme se ihned zaměřit na její samotnou podstatu: studovat rozpory, studovat její protikladnou sílu a povahu, která určuje její pohyb, a rozhodnout, která stránka vystupuje jako hlavní. Se soudružstvem například analyzujeme rozpo-

ry v jejich stylu myšlení, a to pozitivní i negativní, rozlišujeme revoluční od nerevolučních. Můžeme tak jasně určit hlavní povahu – pozitivní, správnou a revoluční.

Když analyzujeme naše hnutí, analyzujeme také, čeho jsme doposud dosáhli, co musíme teprve udělat a na jaké úrovni jsme úkol splnili; naše síly a slabosti atd. Musíme také poukázat na to, co převažuje.

Při analýze rozporů si pomáháme tím, že je porovnáváme a rozlišujeme od dalších rozporů. Například rozpory v jednom barriu se dají porovnat a odlišit od rozporů v dalších barriích.

Díky porovnávání můžeme analyzovat společnou povahu, kterou rozpor, jež studujeme, sdílí s jinými rozpory. To nám pomůže se ihned zaměřit na analyzování podstaty věcí, což nám pomůže hlouběji pochopit podobnosti a rozdíly v rozporech a věcech.

Rozlišováním dovedeme studovat rozdílné rysy, které se vyskytují v ostatních rozporech. Rozlišováním si dovedeme zformulovat a posílit chápání věcí, které analyzujeme. To je klíčové, abychom mohli vytvářet přesná a vhodná řešení, podle kterých se máme zachovat.

Například když analyzujeme zemědělskou komunitu, víme, že má stejné rozpory jako ostatní zemědělské komunitách na Filipínách. Proto je velice důležité vést agrární revoluci v barriu, v čemž nám může pomoci, když budeme studovat zkušeností z jiných míst, o kterých se dočteme v *Ang Bayan*. Na druhé straně existují různé formy a způsoby pronajímání půdy a lichvářství, moci vlivu majitelů půdy nebo dozorců. Liší se síla armády i velikost a síla masového hnutí v barriu, a liší se taktéž ochota mas. Proto nestačí jen napodobovat všechny kroky, které se na jiných územích použily ke snížení renty za pozemky.

Potřebujeme znát svou historii. Když zkoumáme soudružku nebo soudruha, zkoumáme jejich třídní původ, jejich rodinu, jak se začali zapojovat a historii jejich zápasu. Když analyzujeme filipínskou společnost, je klíčové znát její historii, znát historické kořeny jejích současných podmínek, abychom pochopili její základní povahu.

„Rozdělit jedno na dvě“ je správná metoda jak provádět analýzu. Nejprve se snažíme prostudovat a poznat obě stránky, z nichž se skládá rozpor, a následně se pokoušíme zjistit, která z nich je dominantní aneb hlavní. Porovnáváme věci mezi sebou, abychom poznali, jaká podstata je jim společná. A také musíme studovat, jak v nich bují rozpory.

5. Jaká hlavní síla způsobuje změnu ve věci?

Následek nebo proces, který studujeme, je složitý. To znamená, že má různé rozpory. Abychom se vyvarovali jednostrannosti, potřebujeme studovat jeho rozličné rozpory – obě stránky rozporů a vztahy, které mezi sebou tyto rozpory mají.

Mezi všemi rozpory ve věci a procesu je jeden rozhodující. Tento rozpor je společným jmenovatelem, který provazuje, spojuje a ovlivňuje vývoj ostatních rozporů.

Je proto klíčem k pochopení povahy jednotlivé složité věci nebo procesu a toho, jak existuje a bují.

Potřebujeme nejprve studovat různé rozpory, než zjistíme, který je hlavní. Je jednostranné a subjektivistické studovat pouze jeden rozpor, i když se jedná o ten hlavní a rozhodující. Pokud nevidíme, jak se vztahuje k ostatním vyskytujícím se rozporům, není jasné, zda se skutečně jedná o rozpor hlavní.

Například při průzkumu určitého barria se vyskytne vícero rozporů. Bude zde rozpor mezi bohatými rolníky, chudými rolníky a farmářskými dělníky. Bude zde rozpor mezi majiteli půdy a bohatými rolníky. Bude zde rozpor mezi rolníky a podnikateli. Budou zde rozpory mezi rolníky samotnými.

V tomto barriu je hlavní rozpor mezi majitelem půdy na straně jedné a nájemci a farmářskými dělníky na straně druhé. Tato hlavní síla ovlivňuje ostatní rozpory v barriu. Je taktéž důležité studovat ostatní rozpory, abychom si udělali kompletní obraz a viděli, jaké vztahy mezi sebou rozpory mají.

V jednoduchých věcech a procesech rozhoduje o povaze věci hlavní nebo dominantní stránka rozporu. Ve složitých věcech a procesech je hlavním rozhodujícím faktorem povahy a podstaty věci hlavní stránka hlavního rozporu.

V uvedeném příkladu má statkář nad nájemci a farmářskými dělníky navrch. Může provádět lichvu a diktovat si nájemné za půdu i plat pro farmářské dělníky a nájemce. Toto může ovlivnit ostatní rozpory. Může to být základem pro útlak a týrání mezi podnikatelem nebo lichvářem a chudými farmáři a farmářskými dělníky. Vliv majitelů půdy může určit povahu a podmínky barria, jež zkoumáme.

Poznáním hlavního rozporu si proklestíme cestu k řešení ostatních menších rozporů. Ve zmíněném příkladě čelíme zápasu mezi bohatými rolníky na jedné straně a chudými rolníky a farmářskými dělníky na straně druhé, který se vztahuje ke zničení majitele půdy. Znamená to, že jsme schopni bohaté rolníky neutralizovat a příliš neranit jejich zájmy, aby nepřešli na stranu majitele půdy a místo toho aby podpořili boj chudých farmářů a farmářských dělníků.

Dozvídáme se tak, že ve složitých věcech a procesech, které mají mnoho rozporů, je rozhodujícím faktorem ve fungování věcí hlavní rozpor a že hlavní stránka hlavního rozporu je primárním faktorem povahy věci. Učí nás to, že během analýzy studujeme rozpory, z nichž objekt sestává; analyzujeme rozpory, abychom zjistili, který z nich je hlavní a jakým způsobem silně ovlivňuje ostatní rozpory; a studujeme stránky rozporu a určujeme, která z obou stránek je ta hlavní. Musíme také studovat vedlejší rozpory a jejich stránky.

6. Proč je nezbytné brát v potaz vztah celku a jeho částí?

Když něco analyzujeme, musíme to vztahovat k celku, aby závěry, které vyvodíme, nebyly jednostranné a zaujaté. Na druhou stranu musíme být schopni všechno zformulovat a zařadit v mnohem hlubším kontextu, abychom mohli jeho části kriticky analyzovat.

Vše, co analyzujeme, patří do většího celku. Potřebujeme vztah věci, které studujeme, pojímat v jeho celistvosti. Potřebujeme zdůraznit jeho vliv na vývoj celku. Tímto způsobem budeme schopni lépe pochopit, jak se věci vyvíjí.

Například určité barrio, které ovládáme, spadá pod svou samosprávu a provincii. Pokud v celé provincii narůstá armádní posádka, odrazí se to i v našem barriu na přítomnosti Jednotek občanských ozbrojených sil (GAFGU) a na nárůstu vojenských operací.

Dalším příkladem je pohyb naší skupiny a organizačního výboru v barriu. To, jaké plány stanovíme, závisí na plánech sekce a oblasti. Při zhodnocování si všímáme, jaký dopad a vliv naše příručky mají, zatímco v dané samosprávě a sekci pokračujeme s další prací.

Naše analýza musí také příkládat význam studiu jednotlivých částí. Potřebujeme docházet k hlubšímu a průkaznějšímu chápání a vyhnout se povrchní analýze.

Když analyzujeme, nestačí říct, že se nám celkový postup práce daří dobře. Potřebujeme do hloubky zhodnotit provoz různých skupin a způsob, jakým uskutečňujeme úkoly ve vzdělávání, organizování a mobilizování mas. Takto bude naše analýza jasnější a bude realističtěji odpovídat našim plánům a programům.

Dalším příkladem je způsob, jakým zhodnocujeme masovou práci dané organizační skupiny v určitém barriu.

Takovýto způsob analýzy nám dá lepší obrázek o celku díky jasnému pochopení jeho částí.

7. Jak se věci mění?

Rozpor existuje v každé věci od začátku až do jejího konce. Je důležité studovat vývoj rozporů v celém procesu, abychom mohli pochopit a poukázat na povahu věcí a na to, jak se vyvíjí. Vývoj probíhá kvantitativně a kvalitativně.

Nejdříve převažuje jedna stránka rozporu nad druhou odpovídající stránkou. Povahu věcí určuje tato dominantní stránka. Kupříkladu Filipíny jsou polofeudální a polokoloniální, jelikož jim vládne americký imperialismus, feudalismus a byrokratický kapitalismus.

Netrvá to však věčně. Existují rozpory. Nadále existují změna a síla, které ovlivňují obě protikladné síly; někdy je možné je vidět, jindy jsou skryté. Toto je kvantitativní změna. Zdá se nám, že změnu nevidíme, ale občas zahlédneme jednoduché změny ve formě nebo vnějších podmínkách věcí. V pozici nemusí nastat žádná změna.

Na Filipínách je například možné třídní boj pozorovat na změnách, jako jsou růst nezaměstnanosti, stupňující se počet stávek a jiných akcí, zesílení lidové armády a tak dále. Lid pokračuje v boji proti vykořisťování a útlaku, které na něj uvaluje Stát. Vládnoucí třída mezitím dále zesiluje vykořisťování a útlak, jakož i týrání a podvádění marginalizovaného sektoru a lidu. Intenzita boje a vyvážení sil se proměňují neustále, nemění se však podmínky společnosti. Nic se nemění na základním vztahu tříd ve společnosti. Toto je jeden z důvodů, proč filipínská společnost zůstane polofeudální a polokoloniální.

Kvalitativní změna nastane, když se změní pozice mezi oběma stránkami. Pokud se vedlejší stránka bude dále dmout kupředu, přijde chvíle, kdy hlavní stránka zeslábne a kdy ji předežene vedlejší stránka, která bývala slabší. Tato změna může být náhlá a drastická. Říkáme tomu stupeň kvalitativní změny. Výměna dominantní pozice mezi soupeřícími stránkami přinese skok, který změní povahu věcí. V povaze věcí je teď nová dominantní stránka.

Díky změně v rovnováze sil proběhne ve filipínské společnosti po vítězství národně-demokratické revoluce kvalitativní změna. Třídy, které dříve vládly, utlačovaly a vykořisťovaly, budou teď podřízené, a vlády se chopí třídy, nad kterými se kdysi vládlo, které byly utlačované a vykořisťované. Ve filipínské společnosti nastane revoluční změna, zásadní proměna politiky, ekonomiky a kultury lidu.

Potřebujeme analyzovat, čemu kvantitativní změna slouží. Kvantitativní změna, která slouží hlavní stránce, nepovede ke kvalitativní změně. Oproti tomu kvantitativní změna, která slouží vedlejší stránce, ke kvalitativní změně povede.

Podívejme se například na reformy. Reformismus se od revolučního zápasu liší. Reforma přináší pouze povrchní změny a nepřispívá k přivedení změn v základní struktuře společnosti. Občas může dokonce změnu zdržet. Na druhou stranu revoluční zápas za reformy, zatímco se pracuje pro změnu, revoluci posiluje a slouží revoluční změně. Rozdíl můžeme pozorovat už v cílech a metodách toho, jaké typy problémů a zápasů se přinášejí. Například navýšení cen farmářských výrobků a boj proti zvyšování cen ropy; reformismus nejde ke kořenům problému, proč se tomu tak děje, a ke vztahu Státu k těmto problémům.

Dovedeme také klasifikovat kvantitativní a kvalitativní změny, abychom přispěli ke kvalitativním změnám ve věcech a událostech.

Při organizování odborů v továrně například musíme odhadnout, jestli naše organizační úroveň stačí nebo nestačí, abychom se rozhodli otevřeně bojovat a rozvinout zápas za ohlášení našich odborů. Stejně tak potřebujeme odhadnout, jestli mají farmářské skupiny dostatek sil, aby se postavily utlačovatelským firmám a požadovaly snížit rentu půdy. Pokud analýzu provedeme špatně, možná se ocitneme v boji, který nejsme schopni vyhrát, anebo budeme váhat, zda se pustit do boje, na který ve skutečnosti máme.

Další příklad. V procesu prosazování Lidově-demokratické revoluce by měly revoluční síly krok za krokem nabývat na síle, zatímco zároveň oslabujeme reakčního nepřítele. Je potřeba, aby nabyly takové úrovně politické a vojenské síly, že se rovnováha obrátí do bodu, kdy jsme připraveni uchopit politickou moc. Když budeme snít o předčasném vojenském vítězství, aniž bychom nejprve zajistili politickou vyzrálou, pak bezpochyby míříme k selhání.

Řádné porozumění nás učí, jak se věci mění, jak se vyvíjí ke kvantitativním a kvalitativním změnám, jak důkladně analyzovat formu a sílu protichůdných sil, intenzitu rozporu, porozumět, jak vedou kvantitativní změny ke kvalitativním, a pochopit, jak můžeme využít podmínky, abychom dosáhli kvalitativních změn.

8. Jak řešit rozpory?

Povaha věci se změní, když proběhne mezi hlavní a vedlejší stránkou rozporu kvalitativní proměna. Protichůdné podmínky uvnitř rozporu skončí. Ustoupí novým rozporům a novým věcem s novými podmínkami. Zatímco ze starých stránek vznikají nové, mění se kvalita a vzniká něco nového.

Polofeudální a polokoloniální povaha filipínské společnosti se například změní během vítězství Lidově-demokratické revoluce a porážky ozbrojených sil amerického imperialismu, kompradorské buržoazie a majitelů půdy. Tyto prohnilé a reakční stránky, které dříve filipínské společnosti dominovaly, se stanou vedlejšími, vlády se chopí filipínský lid a revoluční vedení pracující třídy a její Strany. Výsledkem bude demontování filipínského polofeudálního a polokoloniálního státu a zavedení socialistické společnosti.

Další příklad: pro řešení rozporů mezi bohatými majiteli půdy a pracujícími farmáři podporujeme agrární revoluci. Pokud dovedeme do největší míry prosadit program agrární reformy, podaří se nám tyto rozpory vyřešit, demontovat moc majitelů půdy, a budeme schopni vymazat feudalismus. Přitom zároveň vyvstanou nové problémy ve vztahu k zemědělské spolupráci a kolektivizaci.

Je životně důležitou součástí našeho studia, abychom pochopili, jak tyto rozpory vyřešit. Rozpory, které se liší kvalitou, můžeme řešit různými kvalitativními způsoby. Například rozpory mezi bohatým majitelem půdy a farmářskými dělníky se dají vyřešit pouze agrárním povstáním; rozpor imperialistů a majitelů půdy proti pracujícímu filipínskému lidu se dá vyřešit jedině užitím Lidově-demokratické revoluce. Zápas mezi farmáři a farmářskými dělníky lze řešit zvyšováním mezd podle úrovně boje proti feudalismu; a rozpor mezi lidmi se dá řešit objasňováním toho, co je správné a co je nesprávné.

Věci, které posuzujeme, se neustále hýbou, vyvíjí a mění. Abychom došli k řádné analýze, je pochopení toho, jak se věci mění, velice důležité. Vraťme se ale o kousek zpět. Všechny věci se mění, a příčina toho, proč se věc mění, je uvnitř, v jejích rozporech a vnitřním boji protikladných stránek, které existují napříč celým procesem od začátku do konce. Vnější síly mohou mít vliv a změně překážet. Hlavní stránka rozporu určuje povahu věci. Jednoduchý předmět může být komplikovaný a tvořen z různých rozporů, přičemž hlavní rozpor určuje, jaká je primární povaha předmětu. Rozpor se nikdy nezastavuje, prochází pozvolným obdobím a kvalitativní změnou. Vedlejší stránka časem zesiluje a hlavní zeslabuje, až v určitém bodě proběhne kompletní změna pozice. Toto je kvalitativní změna, změna povahy věci. Starý rozpor je rozřešen. A vyvstává nový.

Takto se učíme jak řádně analyzovat: vrátit se ke konkrétnímu základu, „rozdělit jedno na dvě“; roztrždit vnitřní a vnější části; nutnost studovat všechny rozpory, které utváří jednu komplikovanou záležitost; poukázat na hlavní rozpor a jeho hlavní stránku,

abychom poznali povahu věcí; vztah mezi hlavními a vedlejšími rozpory; poukázat na hlavní a vedlejší stránku každého rozporu a na to, jak spolu soupeří; jak probíhá kvantitativní změna; jak celek zastupuje části; a jak se rozpory řeší, čímž ustupují rozporům novějším. Takto budeme moci pochopit nejen povahu a podstatu věcí, ale i to, jak je můžeme změnit. Ve zkratce nás toto učí o důležitosti konkrétní analýzy konkrétní situace.